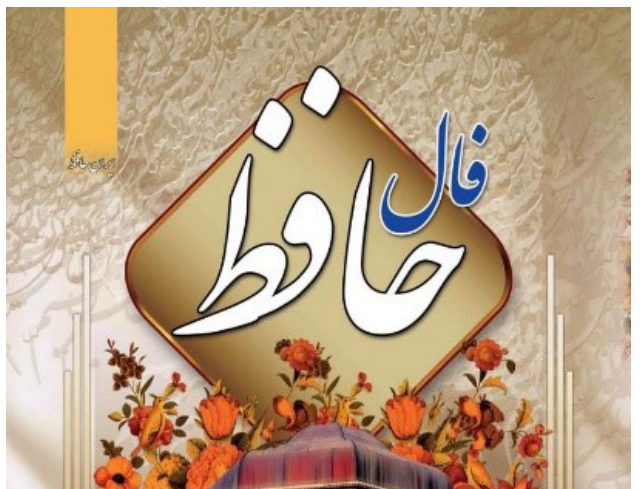

امروز شما

فروردین تو در بین دوستان محبوب هستی. این مسئله‌ای آشکار است و خودت هم آن را می‌دانی؛ اما همین محبوبیت، حسادت‌هایی را برمی‌انگیزد. پس باید مراقب باشی.

اردیبهشت از طرف کسی برای تو پیام یا نامه‌ای می‌رسد که تو فکرش را هم نمی‌کردی. تو آنقدر درگیر مسائل هستی که متوجه پیرامون خود نمی‌شوی و بعضاً، کسانی که دوست دارند را نمی‌بینی. این اتفاق باید تو را نسبت به آینده امیدوار کند.

مهر در مورد فردی زیادی فکر می‌کنی. گرچه تنها دیدارهای کوتاه و مختصری اتفاق افتاده اما تو آن را خیلی جدی گرفته‌ای.

آبان فردي را دوست داری بدون اینکه او تو را دوست داشته باشد. آرزوی می‌کنی ای کاش او هم همین احساس را داشت تو آنقدر درگیر مسائل هستی که متوجه پیرامون خود نمی‌شوی و بعضاً، کسانی که دوست دارند را نمی‌بینی. این اتفاق باید تو را نسبت به آینده امیدوار کند.

آذر نباید توقع کار خارق‌العاده‌ای از او که فردی عادیست، داشته باشی. بهتر است فعلاً رازدار باشی و کسی در مورد احساسات صحبت نکند چون هنوز خیلی زود است.

دی سوءنقاهم کوچکی به وجود آمده که به زودی برطرف می‌شود. نباید از تصمیم و نظر خود برگردی چون حق با تو بوده است و دیگران هم به زودی خواهند فهمید.

بهمن سوه تفاهم کوچکی به وجود آمده که به زودی برطرف می‌شود. نباید از تصمیم و نظر خود برگردی چون حق با تو بوده است و دیگران هم به زودی خواهند فهمید.

تیر به نظر می‌رسد اوضاع عاطفی تو مساعد نباشد. روابط با یکی از دوستان نه تنها بهبود نیافته که روز به روز بدتر می‌شود و همین اثر منفی بر تو گذاشته است. باید کاری کرد که روزگار هجران دوباره به وصل متصل شود.

مرداد ممکن است در این وادی دچار ناکامی شوی و مدتها این حادثه ذهن تو را مشغول و مسموم کند اما به خاطر داشته باش که زندگی همچنان ادامه دارد و دنیا از حرکت نمی‌ایستد. پس با امید سرت را به کارهایی که دوست داری مشغول کن.

شهریور احساس می‌کنی اگر کسی به تو توجه کند دیگر خوشبخت‌ترین خواهی بود؛ اما چنین نیست. خوشبختی در نگاه توست نه آن کسی که بدان می‌نگری. اشیاء و اشخاص اطراف ما تغییر می‌کنند.

اسفند جایی برای افسوس خوردن نیست. اشک ریختن برای چیزهایی که از دست داده‌ای سودی ندارد. سعی کن از فرصت‌های آینده استفاده کنی.

نشانه‌های تاهل در لباس محلی زنان

ازدواج این کار را می‌کردند. برخی از این خال کوبیها جنبه زیبایی و برخی دیگر جنبه درمانی داشته است.

ازدواج این کار را می‌کردند. برخی از این خال کوبیها جنبه زیبایی و برخی دیگر جنبه درمانی داشته است.

لست سکند: پیشرفت تکنولوژی و کم‌رنگ شدن سنت‌ها و عادت‌های قدیمی باعث شده در میان مردم جوامع عشایری و روستایی، پوشیدن لباس‌های محلی رنگ بیازد. در طول زمان تا حدودی زنان وفادارتر از مردان به لباس‌های محلی خود بوده‌اند. شاید به این دلیل که رفت و آمد آنها به شهرهای بزرگ‌تر کمتر از مردان بوده است. روستاییان بیشتر می‌پسندند لباسی هم‌رنگ و هم شکل مردم شهرهای بزرگ بپوشند چون اغلب آنها، پوشیدن لباس محلی را نشانه محرومیت و عقب‌ماندگی می‌دانند. در این میان برخی از جوامع محلی هنوز لباس سنتی خود را حفظ کرده و به تن می‌کنند و برخی از جوامع آن را از یاد برده‌اند. به عنوان مثال در مناطقی مانند کردستان یا استان سیستان و بلوچستان، مناطق ترکمن‌نشین و جنوب ایران زنان و مردان لباس‌های محلی خود را می‌پوشند، اما در شهرهایی مانند زنجان، همدان، کرمان و تبریز تقریباً لباس محلی رنگ باخته و حتی در روستاها کمتر می‌توان زن و مردی پیدا کرد که لباس محلی به تن داشته باشد.

از چند سال پیش این نگاه در حال تغییر است. قشر جوانی که دوست داشت لباس مدرن بپوشد، حالا این لباس‌های قدیمی را از صندوقچه‌ها بیرون کشیده و آنها را به تن می‌کند. آنها لباس زنان و مردان را ریشه در فرهنگ خود می‌دانند و فلسفه پوشش محلی خود را برای بقیه تعریف می‌کنند.

لباس‌های محلی به جای صاحبان حرف می‌زنند!

لباس‌های محلی که زنان و مردان می‌پوشیدند بی‌حکمت و بی‌دلیل دوخته نشده و به تن نمی‌شد. هر برش و دوخت و تزئیناتی روی لباس‌ها بیانگر حرف و نکته‌ای بوده است. به عنوان مثال لباس محلی دختری که هنوز ازدواج نکرده با لباس زنی که تازه عروس است یا سنی از او گذشته تفاوت داشته است. این تفاوت‌ها شاید در زندگی شهرنشین اهمیت نداشته باشد یا اصلاً تفاوتی در آن نباشد، اما برای حفظ حریم شخصی افراد در میان جوامع عشایری و روستایی اهمیت ویژه‌ای دارد.

در برخی از مناطق مانند قوم لر و قشقایی، می‌بینیم که آرایش موی دختران با زنان متفاوت است. نوع زیورآلات زنانه و دخترانه نیز تفاوت دارد. حتی این تفاوت را می‌توان در نوع و اندازه پارچه لباس یا سربند هم پیدا کرد.

در مناطقی دیگر از ایران، افراد روی صورتشان خال کوبی دارند تا نشان دهد این زن ازدواج کرده است.

در میان عشایر شاهسون اردبیل، زنان سربند می‌بندند و با بخشی از آن، دهان خود را می‌پوشانند که به زبان محلی به آن یاشماق می‌گویند. درحالی که صورت دختران کاملاً پیداست و چنین پوششی ندارد. این نوع پوشش تفاوت بین زن مجرد و متأهل را نشان می‌دهد.

یاشماق در میان مردم مناطق ترکمن‌نشین و کردهای کرمانج نیز رواج دارد. همچنین در مناطق ترکمن‌نشین، زنان وقتی ازدواج می‌کنند حلقه‌ای وسط سر می‌گذارند و روسری را روی آن می‌اندازند. به این حلقه «آقق» می‌گویند. این حلقه مقوایی که دورتا دورش پارچه مخمل کار شده و زیر روسری می‌گذارند، نشان می‌دهد آن زن ازدواج کرده است.

در کلات نادری نیز نوع بستن سربندها و گوشواره‌های مخصوص این تفاوت را می‌رساند.

برقع‌های مجردها و متأهل‌ها

به نظر می‌رسد در استان هرمزگان، تزئینات، رنگ و اندازه برقع، نشان دهنده تاهل زنان است. برقع دختران کوچک و فضای داخلی آن مشکی است؛ اما بقیه بخش‌های برقع رنگی است. تازه عروس‌ها برقع بزرگ دارای تزئینات روی صورت می‌گذارند. زنان عرب خوزستان نیز نوعی خال کوبی دارند که روی دست، صورت یا بدن انجام می‌دهند. رسم نبوده دخترها خال کوبی کنند اما زنان بعد از

خواندنی

آیین‌های مسلمانان کشور چین در استقبال از رمضان

ایستنا: ماه رمضان همواره حال و هوایی معنوی در کشورها و مناطق مختلف ایجاد می‌کند؛ به گونه‌ای که فعالیت‌ها و رسوم مذهبی مسلمانان در این ماه متفاوت از سایر ماه‌های سال انجام می‌شود. مسلمانان چین نیز همانند سایر کشورها با آداب خاصی به پیشواز این ماه پربرکت می‌روند و اعمال مذهبی خاصی را نیز برگزار می‌کنند که در ادامه تعدادی از آنها را معرفی می‌شود.

در تمامی مناطق چین فعالیت‌های عبادی و سنت‌های غذایی ویژه‌ای برای آغاز رمضان وجود دارد. از ۵۶ گروه قومیتی در چین، ۱۰ گروه متعلق به مسلمانان هستند که شامل مسلمانان هویی، اقلیت‌های قومی اویغورها، قزاق‌ها، تاجیک‌ها، تاتارها، ازبک‌ها، سالارها، بنان و مردم دونگ شیانگ هستند و عمدتاً در شمال و شمال غربی این کشور زندگی می‌کنند.

بر اساس آمارهای رسمی بیش از ۲۰ میلیون نفر از جمعیت یک میلیارد و نیمی در چین را مسلمانان تشکیل می‌دهند. مسلمانان چین بر اساس رسمی قدیمی، روزهای پیش از آغاز ماه مبارک رمضان را به خرید و آماده‌سازی برای روزهای روزه‌داری می‌پردازند؛ به طوری که بهترین غذاها و خوراکی‌ها را برای این ماه پربرکت کنار می‌گذارند. نان و تخم‌مرغ، آبگوشت چینی، کباب چینی، نان گرد حاوی پیاز و زیره و برنج که با تخم‌مرغ و سبزیجات تهیه شده است، از جمله اصلی‌ترین مواد غذایی است که در این ایام مورد استفاده قرار می‌گیرد. اتفاقاً و اطعام فقرا در این ماه نیز در چین بسیار رایج بوده، در مساجد سفره‌های افطاری پهن و در این مراسم با انواع خوراکی‌ها از روزه‌داران پذیرایی می‌شود. از دیگر فعالیت‌های مرسوم مسلمانان چین در این ماه می‌توان به نظافت و غباررویی مساجد و خانه‌ها اشاره کرد.

فرهنگ افطاری و سحری، یکی دیگر از فرهنگ‌های زیبایی که در بین مسلمانان چین رایج است، به صورتی که در این ماه تعداد زیادی از مسلمانان غذاهایی را که در خانه خود تهیه کرده‌اند با خود به مسجد آورده و نماز را نیز به جماعت اقامه می‌کنند و در برخی مواقع سحری و افطاری خود را نیز در مسجد صرف می‌کنند.

خوردن نوشیدنی به نام «دوک» در شمال غرب چین، به عنوان بهترین نوشیدنی برای افطار محسوب می‌شود. این نام که از عنوان ایرانی دوغ نیز گرفته شده است، یکی از رایج‌ترین نوشیدنی‌ها در میان روزه‌داران چین به شمار می‌رود. روز عید فطر را جشن می‌گیرند و در این مدت به دیدار اقوام و آشنایان می‌روند. زیارت اهل قبور، هزار سال که مزار دو فیلسوف و ذاهد ایرانی نیز در آن قرار دارد، نماز می‌خوانند.

مسلمانان هویی، قدیمی‌ترین قبیله مسلمان چین هستند که در استان شیان چین سکونت دارند. این افراد با فضای فرهنگی و سنت‌هایی مشابه سلیقه‌های تاریخی کشورشان به استقبال ماه مبارک رمضان می‌روند؛ به عنوان مثال در خیابان هیومینیس که متعلق به مسلمانان هویی است، گزینته‌های گوناگونی برای مسلمانان در ماه رمضان فراهم می‌شود. ۶۰ هزار مسلمان چینی در این منطقه زندگی می‌کنند و بسیاری از رستوران‌ها که توسط مسلمانان اداره می‌شوند، در این خیابان میزبان بازدیدکنندگان مسلمان محلی و خارجی هستند.

با نزدیکتر شدن زمان افطار حضور افراد در این خیابان بیشتر می‌شود و غذاهای گرم متعددی از جمله یانگورو پانومو (سوپ با نان و گوشت بره) و روسیاومو (برگر چینی) که از جایگاه مهمی در افطار و سحری چینی‌ها برخوردار هستند، در این خیابان تهیه و ارائه می‌شود.

جمله غذاهای پر مصرف در این ماه به حساب می‌آیند. در این میان آشپزهایی که غذاهایشان را بر روی اجاق‌هایی در جلوی رستوران‌ها، تهیه و آماده می‌کنند؛ توجه تماشاگران زیادی را به خود جلب می‌کنند.

فرهنگ ختم قرآن نیز از دیگر رسوم این کشور پنهان محسوب می‌شود که برخی از تعقیبات این فرهنگ و آیین پرفضیلت را می‌توان تلاوت هفت مرتبه سوره حمد، همخوانی با قاری، خواندن شعرهایی با مدح پیامبر (ص) و امیرالمؤمنین (ع) نام برد.

قبل از شروع ماه مبارک رمضان روحانیون مسجد در روزهای ۲۲، ۲۳ و ۲۴ شعبان، نزدیک بودن ماه مبارک رمضان را اعلام می‌کنند و بدین ترتیب هر فرد با توجه به توان و شرایط اقتصادی و فرهنگی خود برای افطاری دادن در مسجد سهم می‌شود.

مراسم احیاء شب قدر از دیگر مراسمی است که در چین برگزار می‌شود و معمولاً مسلمانان چین که اکثریت اهل تسنن هستند، در شب ۲۷ ماه مبارک رمضان با حضور در مساجد این شب را به دعا و عبادت در مسجد صرف می‌کنند.

عید سعید فطر در کشور چین تعطیل رسمی نیست، اما مسلمانان این روز را جشن می‌گیرند و با توجه به منطقه زندگی آنها آداب و رسوم برگزاری این جشن‌ها متفاوت است. مسلمانان شمال غرب چین گاهی یک هفته تا ۱۰ روز عید فطر را جشن می‌گیرند و در این مدت به دیدار اقوام و آشنایان می‌روند. زیارت اهل قبور، هزار سال که مزار دو فیلسوف و ذاهد ایرانی نیز در آن قرار دارد، نماز می‌خوانند.

عکس‌های روز:

مزارع کلزا روغنی در لرستان

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع ارسال

toloudaily@gmail.com

کنید تا در روزنامه درج گردد